

TOVERITAR

No. 48

Tiistaina, Marrask. 28 p.—Tuesday, Nov. 28.

22—Kahdestoista Vuosik.

Venäjälle matkustaneen suomalaisen maanviljelysosuuskunnan matkakertomus

Tzelina, Vladikavkaz, Donetz-laakso, Venäjä syysk. 30 päivä 1922.

Matkalle läksimme New Yorkista elok. 26 päivänä. Holland-America linjan laiturille Hobokenissa, oli kokoontunut New Yorkin tovereita sankat joukot sanomaan meille Etelä-Venäjälle ja Kuzbaksen läksijöille hyvästit. Vähän ennen puolta päivää puristimme heidän kättään hyvästiksi ja nousimme laivaan nimeltä "Rotterdam". Omentoivotukset meille läksijöille oli sinne jäättyä tovereilta todella muutakin kuin pelkkää tavanmukaisia sanoja.

Kello 12 irroitettiin laivan köydet ja aluksemme alkoi hiljalleen etäännyttää rannasta. Rannalla olevat toverit helluttivat hattuja ja nenäilmojaan hyvästiksi sekä humsivat toverillisia hyvästejäniin meille. Me vastasimme hyvästeihin vetämällä laivan peripuoleen suuren punaisen lipun rannalle jäävien tovereiden suureksi riemuksi ja porvareiden harmiksi. Jo alkavat rannalle jääneet toverimme häipyä näköpiiristämme, vain eroitamme heiltä enää kaukoputkien avulla, vaan sieltä vieläkin huiskutetaan meille hyvästit. Tämä oli epäilemättä jokaisen meidän elämässämme suuri merkkitapaus ja sen jättämä vaikutus pysyy mielestämme läpi elämämme.

Tuossa sivuun Vapauden patsas. Toverit tekevät erittäin huomautuksia sen suhteen. Suomalaisen autereen läipi näyttää patsas kovin harmaalle ja raskaalle. Synkkä se tuijottelee meitä ohimenojista. Pitkä ja sykkii on myöskin tie, joka Amerikan työväenluokan tulee kulkea ennen kuin tuo pronsmöhkiile on todella heidän vapautensa symboli.

Olos merelle päästyä olivat kaikki mitä parhaimmalla tuulella. Tähtäin vaikutti kai sekin, että päästiin vihdoinkin pois ikäisestä ja löyhkävistä New Yorkista, joka ainakin meille länteläisille, jotka toki olemme tottuneet hengittämään raskasta ilmaa, tuntui hyvin tukahduttavalle ja vastenteiselle. Enin kuitenkin hilpeytemme vaikutti se lähmin ja toverillinen hyvästijättö New Yorkin tovereilta, jota vieläkin muistelemme.

Matka yli Atlantin oli hyvin hupaisa. Laulettiin, tanssittiin ja järjestettiin asioita. Rotterdamiin Hollanttiin, saavuttiin syysk. 4 päivänä. Rotterdamista jatkoimme matkan "Warsova" laivalla seuraavana päivänä. Pysähdyimme Saksassa, mutta emme poikenneet maahan. Laivamme meni läpi Kielin kanavan ja oli meillä tilaisuus siinä silmällä tuon kuulun teollisuusmaan elämää. Kahdeksan päivää saavutimme Danzingiin. Lukuisia määriä Englannin ja Ranskan sotalaivoja makasi satamassa. Kello 12 päivällä pysähdyttiin Pida (entinen Königsberg) satamassa. Läntilliset matkustajat astuivat tässä maahan. Yhteiskäntenä päivänä saavuttiin Libaun. Vastassa oli Venäjän sovittihallituksen edustaja toveri Semenoff kirjuriinsa toveri Veron kanssa. Jokaisessa satamassa oli meidän ja Kuzbaksryhmän punaiset liput saaneet liehua vapaasti. Libaussa valkoisen hallituksen viranomaiset komensivat laskemaan lipumme alas. Määräystä ei toteutu. Uhattiin vangitsemisella ja röyhkeitä esiintymistä kirjottavat viranomaiset alkoivat nähtävästi uhkaustaan panna käytäntöön. Paikalle rientää

neuvostohallituksen edustaja ja soitokuntamme alkaa hartaudella soittaa Internationalea. Liput hulmuavat mahtavana ja siihen se uhkauskun jää. Rannalla olevat työläiset yrittävät osoittaa suosiotaan, mutta rakkalaispollisi riehua joukossa estäen sen. Jätimme Libaun tietoisena mitään on valkoinen komento, vaikkapa vain vihahdukselta saimme nähdä sitä.

Syysk. 11 päivä kello 2 saavutimme Pietarin satamaan. Laivan hiljoilleen lukuessa satamaan soittoa soitokuntamme koko ajan Internationalea. Loppumaton lukematon määrä punalippuja kulmuu tervehtien meitä. Mieliala joukossamme nousee nähdesi edessäni tämän mahtavan näyn. Kun laiva on kiinnitetty satamaan, onkin siinä jo vastassa tuhansin nouseva väkijoukko, siinä järjestyneenä joukko on Pietarin yliopistojen oppilaat Sinovjevin johdolla, siinä upseerikoululaiset, siinä usean muun oppilaitoksen oppilaat professorinsa ja opistojensa johtajain johdolla. Pietarin hallinnon toimeenpanevan komitean jäsenet. Puheita pidetään usealla eri kielellä ja lausutaan meidän tervetulleiksi Työn Venäjälle. Puheiden jälkeen marssii kuulut Pietarin puolustusjoukot, johon päättyy vastaanottojuhlaosuudet. Jos New Yorkista lähtö oli vaikuttava ja mielehimme painuva, niin oli tämä tervetullisuusjuhla puhelneen niin mahtava ja voimakas, että sen luoma tunnelma ei hujoudu pois koskaan. Jokainen meistä tässä tilaisuudessa vanhoi hiljaisen pyhän valan olla uskollinen ja puolustaa tätä maata ja sen työvätekeviä väestöä kaskella millä voi ja lupasi sydämensä syvimmissä ahertaa ja uurtua niiden tuhojen korjaamiseksi ja talouden rakentamiseksi minkä valkoinen vihollinen on rapiolle saattanut.

Juhlien päätyttyä käytiin läpi ne muodollisuudet, jotka malhin noustessa vaaditaan. Luonnollisestikin tässä oli vaan muodollinen kuulustelu ja asiallinen registeröiminen ketä ja mistä ollaan ja minne mennään ja mitä varten.

Vihlyimme Pietarissa neljä vuorokautta. Se oli meille kaikille kiireisistä alkua. Suuret tavaramäärämme pitivät huolta ja lastata vaunuihin, käydä yhdellä ja toisella asialla. Mutta kyllä koetimme kiireenkin keskellä silmällä tätä punaista Pietaria ja tutustua siihen. Näkemistämme täältä olisi hyvinkin paljon kirjottamista mutta, aivan suuri on totta puheen, meillä on nytkin niin kiirettä ja paljon hommaa, että aikaa ei kaikelle tuolle ole, siksi jätimme sen Moskovaan pysähdyimme vähemmän aikaa ja jatkoimme matkaamme tänne todella suureen ja mahtavaan etelään, jossa nyt olemme. Vihjankorjuu on käynnissä ja sitä katselimme miltei koko matkan. Myöskin katsoimme niitä tuhoja jälkiä, joita Judentshin valkoiset ovat näillä mailla tehneet. Mutta niin paljon hirveitä tuhoja kuin valkoiset ovat kylläneetkin, elämä sykkii taasen eloisesti ja voimakkaasti Venäjän talonpojain rinnassa, sillä kyivät ovat tuottaneet taasen runsaan sadon ja siitä hoitsee raataja.

—Kotimme Tzelinaan pääsimme syyskuun 26 päivänä. Jo Pietarissa oli vastassamme tänne viime talvena tullut edustajamme toveri A. Reinikka. Hän opasteli ja tuli mukamme

myöskin tänne. Täällä oli vastassamme muuden muassa toiset edustaja Siksi teidän olisi jo jouduttava. Ei toverimme Klaus Collan ja venäläistämme pidä lähtöä yksilönä. Täällä kyllä järjestymättömyä työvoiman on ajan asioltamme huoltamassa täällä paljon, mutta työkaluja, koneita, Matka, niin pitkä kuin se olikin, oli puuttuu. Niitä saadaan vaan järjestyneinä hupaisa ja kaikki joukossamme olivat perillekin päästyä Holkin nousee täällä järjestelmällisellä tavalla, mutta se ei tapahdu niin nopeasti, jossa on maailman parhain ja terveellisin ilmasto, jossa luonto on niin mahtavaa ja suurta, täällä meidän saada nyt ja teidän, jotka suuren vaimomme keskellä me nyt olemme kovassa ja kiireisessä työssä. Ei vahemmatkaan joukkoamme jäsenet väsymyksiä tunne, elvät valittele nuorekkaasti ja eloisesti heti töihin iskettiin. Hyvä näky olevan maalaatu, runsaan sadon antaa tämmä multa. Sen toteaa koko tämän saadun pelot ja kyivät. Kumpahan vaan saisimme vielä oikeita kelpomiehiä, ja naisia sieltä tänne tähän suureen kotimme, jossa on niin paljon työtä ja toimittavaa.

Jos teitä vielä ilenee siellä Amerikassa sellaisia, jotka todella vakavasti ilman jonnin joutavaa intoilua, ajotte tähän maahan, ajotte talouteemme jäseneksi, tehkää se heti. Jo ensi tammikuun lopulla teidän olisi oltava vaimina lähtemään, sillä kevytyöt, kyivön teet, odottavat teitä

ja ne on täällä tehtävä alkaseen. Ei toverimme Klaus Collan ja venäläistämme pidä lähtöä yksilönä. Täällä kyllä järjestymättömyä työvoiman on ajan asioltamme huoltamassa täällä paljon, mutta työkaluja, koneita, Matka, niin pitkä kuin se olikin, oli puuttuu. Niitä saadaan vaan järjestyneinä hupaisa ja kaikki joukossamme olivat perillekin päästyä Holkin nousee täällä järjestelmällisellä tavalla, mutta se ei tapahdu niin nopeasti, jossa on maailman parhain ja terveellisin ilmasto, jossa luonto on niin mahtavaa ja suurta, täällä meidän saada nyt ja teidän, jotka suuren vaimomme keskellä me nyt olemme kovassa ja kiireisessä työssä. Ei vahemmatkaan joukkoamme jäsenet väsymyksiä tunne, elvät valittele nuorekkaasti ja eloisesti heti töihin iskettiin. Hyvä näky olevan maalaatu, runsaan sadon antaa tämmä multa. Sen toteaa koko tämän saadun pelot ja kyivät. Kumpahan vaan saisimme vielä oikeita kelpomiehiä, ja naisia sieltä tänne tähän suureen kotimme, jossa on niin paljon työtä ja toimittavaa.

Toveritervedyksin.
Suomalainen Maanviljelysryhmä.
Virallinen nimi, Kommun, Seattle.

Kenelle ei vielä tule Toveritar tilatkoon sen heti!

Kutsumus

(Lähetetty "Toverittarelle".)

Käy veikko sä kanssamme laulemin elähyttämään raatajan mieltä. Tullos sisko ja yhtyös sävelmiin, mi haastavi sydänten kieltä. Niin luomme me laulun niin voimakkaan, avaruuskien ääriin mi kiirii ja kutsuvi raatajat ympäri maan käsi kätehen, luo punaviirin. Me laulamme uskoa sydämiin ja toivoa rintoihin kärsiviin: sävel suurin on mahdeista maassa.

Me laulamme syömmestä syömmehen, tutut tuntehet rinnasta rintaan. Hymyn kutsumme huokaavan huulille, lauluin laadimme taistojen siltaa. Elon taakka se raatajan raskas on, polku käydä niin kivinen, kaita Päivä poljetun pitkä ja iloton, onni hälle on lahjoista saita.

Siks' sävel, sä veljeys-viestimme vie, innosta kulkijaa puutteen tien; laulu, lahjoista jumalten parhain.

Käy veikko sä kanssamme laulemin elähyttämään raatajan mieltä. Tullos sisko ja yhtyös sävelmiin, mi haastavi sydänten kieltä. Kera kesäisen luonnon me laulaen, valan vannomme aatteelle uuden.

Eespäin käydä me tahdomme taistellen kunnes voitamme taistomme suuren, siks' kun vapaa on ihminen erheistä yön, ja kunniaa kunto, laulu ja työ. Siks' soikohon sorretun sävel.

Hämeenlinnan kuritushuoneella 4—XII
—21. "Vangittu varpunen."